

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1998/2006

z dne 15. decembra 2006

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis*

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči ⁽¹⁾ in zlasti člena 2 Uredbe,po objavi osnutka te uredbe ⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 994/98 pooblašča Komisijo, da z uredbo določi prag, pod katerim se šteje, da ukrepi pomoči ne izpolnjujejo vseh pogojev iz člena 87(1) Pogodbe in zato niso zavezani postopku uradne priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe.

(2) Komisija je uporabila člena 87 in 88 Pogodbe in je zlasti v številnih odločbah pojasnila pojem pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe. Komisija je tudi razložila svojo politiko v zvezi z zgornjo mejo pomoči *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 87(1) ne uporablja, najprej v svojem obvestilu o pravilu *de minimis* za državno pomoč ⁽³⁾ in nato v Uredbi Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči ⁽⁴⁾. Glede na pridobljene izkušnje pri uporabi navedene uredbe in z namenom upoštevanja gibanja inflacije in bruto domačega proizvoda v Skupnosti do vključno leta 2006 ter morebitnega razvoja v obdobju veljavnosti te uredbe se zdi primerno, da se spremenijo nekateri pogoji, določeni v Uredbi (ES) št. 69/2001, in da se navedena uredba nadomesti z novo.

(3) Ker v sektorjih primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva in ribogojstva veljajo posebni predpisi in ker obstaja nevarnost, da bi pri teh sektorjih zneski pomoči, ki so manjši od zneskov, navedenih v tej uredbi, lahko izpolnili merila iz člena 87(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne sme uporabljati. Glede na razvoj transportnega sektorja, zlasti glede na prestrukturiranje veliko dejavnosti na področju transporta po njihovi liberalizaciji, ni več primerno, da je transportni sektor izključen iz področja uporabe Uredbe *de minimis*. Področje uporabe te uredbe je zato treba razširiti na celotni transportni sektor. Vendar je treba splošno zgornjo mejo pomoči *de minimis* prilagoditi, da se upošteva povprečna mala velikost podjetij, ki delujejo v sektorju cestnega prevoza blaga in potniškega prometa. Iz istih razlogov, pa tudi zaradi presežnih zmogljivosti v sektorju ter zaradi ciljev prometne politike v zvezi s cestnimi zastoji in prevozom tovora je treba izključiti pomoč za nabavo vozil za prevoz tovora v podjetjih, ki opravljajo cestne prevoze blaga za najem ali plačilo. To ne zbuja dvomov glede ugodne obravnave Komisije v zvezi z državno pomočjo za čistejša in okolju prijaznejša vozila v drugih instrumentih Skupnosti poleg te uredbe. Glede na Uredbo Sveta (ES) št. 1407/2002 z dne 23. julija 2002 o državni pomoči za premogovništvo ⁽⁵⁾ se ta uredba ne sme uporabljati za sektor premogovništva.

(4) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov na eni ter neindustrijskih proizvodov na drugi strani naj bi se ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljala za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Niti dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo, kot so žetev, spravilo in mlatenje žit, pakiranje jajc itd., niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smela šteti za predelavo ali trženje. Od začetka veljavnosti te uredbe pomoč v korist podjetjem, dejavnim na področju predelave ali trženja kmetijskih proizvodov, ne bi več smela spadati v področje uporabe Uredbe Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za *de minimis* pomoči v kmetijskem in ribiškem sektorju ⁽⁶⁾. Uredbo (ES) št. 1860/2004 je treba zato ustrezno spremeniti.

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL C 137, 10.6.2006, str. 4.

⁽³⁾ UL C 68, 6.3.1996, str. 9.

⁽⁴⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 30.

⁽⁵⁾ UL L 205, 2.8.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 325, 28.10.2004, str. 4.

- (5) Sodišče Evropskih skupnosti je odločilo, da so, takoj ko Skupnost izda predpise za uvedbo skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, države članice zavezane, da se vzdržijo sprejemanja vseh ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali povzročili izjeme od nje. Iz tega razloga se ta uredba ne sme uporabljati za pomoči, katerih višina je določena na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg; niti se ne sme uporabljati za podporo *de minimis*, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (6) Ta uredba se ne sme uporabljati za izvozno pomoč *de minimis* ali pomoč *de minimis*, ki daje prednost domačim proizvodom pred uvoženimi. Zlasti se ne sme uporabljati za pomoč za financiranje vzpostavitve in delovanja distribucijske mreže v ostalih državah. Pomoč za stroške, povezane s sodelovanjem na sejmih, raziskave ali svetovalne storitve, potrebne za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem tržišču, ponavadi ne predstavlja izvozne pomoči.
- (7) Ta uredba se ne sme uporabljati za podjetja v težavah v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽¹⁾ v zvezi s težavami, povezanimi z določanjem bruto ekvivalenta dotacije pomoči, dodeljene tej vrsti podjetij.
- (8) Izkušnje Komisije so pokazale, da pomoč, ki ne presega zgornje meje 200 000 EUR v katerem koli obdobju treh let, ne vpliva na trgovino med državami članicami in/ali ne izkrivlja ali ne grozi, da bo izkrivila konkurenco, in zato ne sodi v člen 87(1) Pogodbe. Kar zadeva podjetja, ki delujejo v cestnoprometnem sektorju, je treba to zgornjo mejo določiti v višini 100 000 EUR.
- (9) Pri tem se štejejo proračunska leta, kakor jih za proračunske namene v zadevni državi članici uporablja podjetje. Triletno obdobje je treba obravnavati spremenljivo glede na vsak primer pomoči, kar pomeni, da je pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* treba določiti skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene v zadevnem proračunskem letu ter v prejšnjih dveh proračunskih letih. Pomoč, ki jo dodeli država članica, je treba v ta namen upoštevati tudi, če se v celoti ali delno financira iz sredstev, ki izvirajo iz Skupnosti. Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči *de minimis*, se ne smejo razdeliti na več manjših delov, da bi lahko bili ti deli znotraj področja uporabe te uredbe.
- (10) Pomoč *de minimis* je treba v skladu z načeli, ki urejajo pomoč iz člena 87(1) Pogodbe, šteti kot dodeljeno v trenutku, ko se zakonska pravica prejema pomoči prenese na podjetje na podlagi nacionalnega pravnega režima, ki se uporablja.
- (11) Da se prepreči izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, predvidenim v različnih instrumentih Skupnosti, se poleg pomoči *de minimis* v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v odločbi, ki jo je sprejela Komisija.
- (12) Zaradi preglednosti, enakega obravnavanja in pravilne uporabe najvišjih zgornjih mej pomoči *de minimis* morajo vse države članice uporabljati enake načine obračunavanja. Da bi poenostavili obračunavanje, in v skladu z dosedanja prakso pri uporabi pravil *de minimis*, se zneski pomoči, ki niso v obliki dotacije, preračunajo v njihov bruto ekvivalent dotacije. Izračun ekvivalenta dotacije drugih preglednih vrst pomoči razen dotacij ali pomoči, plačljivih v več obrokih, zahteva uporabo tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve. Za enotno, transparentno in enostavno uporabo pravil o državnih pomočeh je treba tržne obrestne mere za namene te uredbe šteti kot referenčne mere, ki jih periodično določi Komisija na podlagi objektivnih meril in se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* ali na spletu. Vendar obstaja možnost, da bo treba najnižji obrestni meri dodati dodatne bazne točke zaradi zagotovljenega zavarovanja ali tveganja, povezanega z upravičencem.
- (13) Zaradi preglednosti, enakega obravnavanja in učinkovitega spremljanja je treba to uredbo uporabljati samo za pomoč *de minimis*, ki je pregledna. Pregledna pomoč je pomoč, za katero je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije. Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede v zvezi z donacijami, subvencioniranimi obrestnimi merami in limitiranimi davčnimi oprostitvami. Pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če je skupni znesek dotoka javnega kapitala nižji od zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala,

⁽¹⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

kakor je navedena v Smernicah Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja ⁽¹⁾, se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevna shema rizičnega kapitala predvideva kapital samo do zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako ciljno podjetje. Pomoč v obliki posojil je treba obravnavati kot pregledno pomoč *de minimis*, ko se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve dotacije.

(14) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep, ki ga je sprejela država članica, ne bo obravnaval kot državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe na podlagi drugih razlogov, kot so tisti, navedeni v tej uredbi, na primer pri dotoku svežega kapitala, ker se je odločitev o takem ukrepu sprejela v skladu z načelom tržnega vlagatelja.

(15) Treba je zagotoviti pravno varnost za jamstvene sheme, ki ne morejo vplivati na trgovino in izkrivljati konkurence in v zvezi s katerimi je na voljo zadosti podatkov, da se lahko zanesljivo ocenijo vsi morebitni učinki. Ta uredba mora zato prenesti splošno zgornjo mejo pomoči *de minimis* v višini 200 000 EUR v posebno jamstveno zgornjo mejo, osnovano na zajamčenem znesku posameznega posojila, kateremu je jamstvo namenjeno. To posebno zgornjo mejo je primerno izračunati z uporabo metodologije, ki ocenjuje znesek državne pomoči, vključen v jamstvene sheme, ki pokrivajo posojila v korist perspektivnih podjetij. Metodologija in podatki, ki se uporabijo za izračun posebne jamstvene zgornje meje, morajo izključevati podjetja v težavah, kakor so navedena v Smernicah Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah. Ta posebna zgornja meja se zato ne sme uporabljati za *ad hoc* individualne pomoči, ki se dodelijo zunaj področja uporabe jamstvenih shem, za pomoči, ki se dodelijo podjetjem v težavah, in za jamstva za transakcije, ki niso posojila, kot so na primer jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Posebno zgornjo mejo je treba določiti na podlagi dejstva, da ob upoštevanju limitirane mere (neto stopnja neplačil) v višini 13 %, kar pomeni najslabši možni scenarij za jamstvene sheme v Skupnosti, v zvezi z jamstvom v višini 1 500 000 EUR lahko sklepamo, da ima bruto ekvivalent dotacije, ki je enak splošni zgornji meji pomoči *de minimis*. Ta znesek je treba za podjetja, ki delujejo v cestnoprometnem sektorju, zmanjšati na 750 000 EUR. Ti posebni zgornji meji je treba uporabiti samo za jamstva, ki pokrivajo do 80 % posojila. Metodologijo, ki jo Komisija sprejme po priglasitvi takšne metodologije na podlagi Uredbe Komisije na področju državne pomoči, kot je Uredba Komisije (ES) št. 1628/2006 z dne 24. oktobra 2006 o uporabi členov

87 in 88 Pogodbe pri državni regionalni pomoči za naložbe ⁽²⁾, lahko za namen ocene bruto ekvivalenta dotacije v jamstvu uporabijo tudi države članice, če odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto jamstev in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim jamstva namenjena, v okviru uporabe obstoječe uredbe.

(16) Po priglasitvi s strani države članice lahko Komisija prouči, ali ukrep pomoči, ki ne sestoji iz dotacije, posojila, jamstva, dotoka svežega kapitala ali ukrepa rizičnega kapitala, vodi do bruto ekvivalenta dotacije, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko bil zajet z določbami te uredbe.

(17) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za spoštovanje pravil o državni pomoči in še zlasti, da pomoč dodeljena po pravilih *de minimis* spoštuje pogoje teh pravil. V skladu z načelom sodelovanja iz člena 10 Pogodbe morajo države članice olajšati izpolnjevanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih mehanizmov, da se tako zagotovi, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene istemu podjetju po pravilu *de minimis*, ne preseže zgornje meje 200 000 EUR v obdobju treh proračunskih let. Zato morajo države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* s sklicevanjem na to uredbo obvestiti zadevno podjetje o znesku pomoči in navesti, da gre za pomoč *de minimis*. Poleg tega mora zadevna država članica pred odobritvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis*, ki jo je prejelo v zadevnem proračunskem letu in dveh prejšnjih proračunskih letih, ter skrbno preveriti, da nova pomoč *de minimis* ne bo presegla zgornje meje *de minimis* pomoči. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti, da se zgornja meja spoštuje na podlagi centralnega registra, v primeru jamstvenih shem, ki jih vzpostavi Evropski investicijski sklad, pa lahko slednji pripravi seznam upravičencev in od držav članic zahteva, da upravičence obvestijo o prejeti pomoči *de minimis*.

(18) Uredba (ES) št. 69/2001 preneha veljati 31. decembra 2006. Zato je treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2007. Ker se Uredba (ES) št. 69/2001 ni uporabljala za transportni sektor, za katerega do zdaj ni veljala pomoč *de minimis*, in glede na zelo omejeni znesek pomoči *de minimis*, ki se uporablja v sektorju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, ter pod pogojem, da so izpolnjeni določeni pogoji, je treba to uredbo uporabljati za pomoč, ki je bila pred njenim začetkom veljavnosti dodeljena podjetjem, ki delujejo v transportnem sektorju ter v sektorju predelave in trženja kmetijskih proizvodov. Poleg tega ta uredba ne bi smela vplivati na kakršne koli individualne pomoči, odobrene v skladu z Uredbo (ES) št. 69/2001 v obdobju uporabe navedene uredbe.

⁽¹⁾ UL C 194, 18.8.2006, str. 2.

⁽²⁾ UL L 302, 1.11.2006, str. 29.

(19) Ob upoštevanju izkušenj Komisije in zlasti potrebe, da se na splošno politika državnih pomoči redno revidira, je primerno omejiti obdobje uporabe te uredbe. Če se ta uredba po poteku veljavnosti ne podaljša, je treba državam članicam omogočiti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis*, ki jo zajema ta uredba –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba velja za pomoči, dodeljene podjetjem v vseh sektorjih, razen za:

- (a) pomoči, dodeljene podjetjem, ki delujejo na področju ribiškega in ribogojškega sektorja, kakor jih zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽¹⁾;
- (b) pomoči, dodeljene podjetjem, ki delujejo na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi;
- (c) pomoči, dodeljene podjetjem, ki delujejo na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi v naslednjih primerih:
 - (i) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg,
 - (ii) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
- (d) pomoči za z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- (e) pomoči, pogojene s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega blaga;
- (f) pomoči, dodeljene podjetjem, ki delujejo na področju sektorja premogovništva, kakor so opredeljene v Uredbi (ES) št. 1407/2002;
- (g) pomoči za nabavo vozil za cestni prevoz tovora, dodeljene podjetjem, ki opravljajo cestne prevoze blaga za najem ali plačilo;

(h) pomoči, dodeljene podjetjem v težavah.

2. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi I Pogodbe ES, razen ribiških proizvodov;
- (b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;
- (c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti na zalogi ali razstavljeni z namenom prodaje, ponudbe za prodajo, dobave ali katerega koli drugega načina dajanja na trg razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu in vsake dejavnosti priprave proizvoda za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.

Člen 2

Pomoč *de minimis*

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril člena 87(1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje, določene v odstavkih 2 do 5 tega člena.

2. Skupna pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli podjetju, ne sme presegati 200 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let. Skupna pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli podjetju, ki deluje v cestnoprometnem sektorju, ne sme presegati 100 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let. Ti zgornji meji se uporabljata ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali zastavljeni cilj ter ne glede na dejstvo, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali delno financira s sredstvi Skupnosti. Obdobje se določi ob upoštevanju proračunskih let, ki veljajo za podjetje v zadevni državi članici.

Če skupni znesek pomoči, določen v okviru ukrepa pomoči, to zgornjo mejo preseže, ta uredba ne velja za navedeno pomoč in tudi ne za del pomoči, ki zgornje meje ne presega. V takem primeru ugodnost te uredbe za ta ukrep pomoči ne velja niti v času, ko se pomoč dodeli, niti v kasnejšem obdobju.

⁽¹⁾ UL L 17, 21.1.2000, str. 22.

3. Zgornja meja, določena v odstavku 2, se izrazi v denarni dotaciji. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Kadar se pomoč dodeli v obliki, ki ni dotacija, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu dotacije.

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira do svoje vrednosti, ki jo ima ob dodelitvi. Obrestna mera, ki jo je treba uporabiti za diskontiranje in izračun bruto ekvivalenta dotacije, je referenčna mera, ki velja v času dodelitve.

4. Ta uredba se uporablja samo za pomoč, pri kateri je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije („pregledna pomoč“). Zlasti to pomeni:

- (a) Pomoč v obliki posojil se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, ko se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve dotacije.
- (b) Pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek dotoka javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- (c) Pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevna shema rizičnega kapitala predvideva kapital samo do zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako ciljno podjetje.
- (d) Individualna pomoč, predvidena v okviru jamstvene sheme za podjetja, ki niso podjetja v težavah, se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, kadar zajamčeni del posojila, predvidenega v okviru takšne sheme, ne presega 1 500 000 EUR na podjetje. Individualna pomoč, predvidena v okviru jamstvene sheme in korist podjetij, ki delujejo v cestnoprometnem sektorju in niso podjetja v težavah, se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, kadar zajamčeni del posojila, predvidenega v okviru takšne sheme, ne presega 750 000 EUR na podjetje. Če zajamčeni del posojila, kateremu je jamstvo namenjeno, znaša le določen delež te zgornje meje, se šteje, da bruto ekvivalent dotacije navedenega jamstva ustreza istemu deležu veljavne zgornje meje iz člena 2(2). Jamstvo ne presega 80 % posojila, kateremu je namenjeno. Jamstvene sheme se prav tako obravnavajo kot pregledne, če (i) je bila metodologija za izračun bruto ekvivalenta dotacije jamstev, potem ko je bila ta metodologija priglašena Komisiji v okviru druge uredbe, ki jo je Komisija sprejela na področju državne pomoči, sprejeta pred izvajanjem sheme, in če (ii) odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto jamstev in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim jamstva namenjena, v okviru uporabe te uredbe.

5. Skupaj s pomočjo *de minimis* se v zvezi z istimi upravičeni stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v odločbi, ki jo je sprejela Komisija.

Člen 3

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju dodeliti pomoč *de minimis*, to podjetje pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči (izraženem v bruto ekvivalentu dotacije) in ob izrecnem sklicevanju na to uredbo, z navedbo naslova in mesta objave v *Uradnem listu Evropske unije*, navede, da gre za pomoč *de minimis*. Če je na podlagi sheme pomoč *de minimis* dodeljena različnim podjetjem in se v okviru sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni to obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru sheme. V takem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali se upošteva zgornja meja, določena v členu 2(2). Država članica od zadevnega podjetja prav tako pred dodelitvijo pomoči pridobi pisno izjavo ali izjavo v elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, ki jo je to prejelo v prejšnjih dveh in v tekočem proračunskem letu.

Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* šele, ko je preverila, da s tem ne bo zvišan celotni znesek pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo v obdobju, ki zajema zadevno proračunsko leto in prejšnji dve proračunski leti v zadevni državi članici, na nivo nad določeno zgornjo mejo v členu 2(2).

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih dodeljuje kateri koli organ v tej državi, prvi pododstavek odstavka 1 preneha veljati od trenutka, ko register zajema obdobje treh let.

Kadar država članica dodeli pomoč na podlagi jamstvene sheme, ki zagotavlja jamstvo, ki se financira iz proračuna EU v okviru Evropskega investicijskega sklada, se lahko prvi pododstavek odstavka 1 tega člena preneha uporabljati.

V takih primerih se uporablja naslednji sistem spremljanja:

- (a) Evropski investicijski sklad vsako leto na podlagi podatkov, o katerih ga morajo obvestiti finančni posredniki, sestavi seznam upravičencev pomoči in bruto ekvivalentov dotacij, ki jih prejme vsak izmed njih. Evropski investicijski sklad te podatke pošlje zadevni državi članici in Komisiji; in

(b) zadevna država članica v 3 mesecih od prejema takih podatkov od Evropskega investicijskega sklada navedene podatke pošlje končnim upravičencem; ter

(c) zadevna država članica od vsakega upravičenca pridobi izjavo, ki navaja, da skupna pomoč *de minimis*, ki jo prejme upravičenec, ne presega zgornje meje, določene v členu 2(2). Če se v zvezi z enim ali več upravičenci zgornja meja preseže, zadevna država članica zagotovi, da se ukrep pomoči, ki je povzročil prekoračitev zgornje meje, bodisi priglasijo Komisiji bodisi izterja od upravičenca.

3. Država članica evidentira in zbira vse podatke v zvezi z uporabo te uredbe. Takšne evidence vsebujejo vse potrebne informacije, da se ugotovi, ali so bili izpolnjeni pogoji za uporabo te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemi pomoči *de minimis* se hranijo 10 let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru takšne sheme. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, da v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, še zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje.

Člen 4

Sprememba

Člen 2 Uredbe (ES) št. 1860/2004 se spremeni:

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. decembra 2006

(a) v točki 1 se črta besedilo „predelavo in trženjem“;

(b) črta se točka 3.

Člen 5

Prehodni ukrepi

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, ki se je pred njenim začetkom veljavnosti dodelila podjetjem, ki delujejo v transportnem sektorju, in podjetjem, ki delujejo na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, če pomoč izpolnjuje vse pogoje, določene v členih 1 in 2. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, bo Komisija ocenila v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 2. februarjem 2001 in 30. junijem 2007, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 69/2001, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 87(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe.

3. Po prenehanju veljavnosti te uredbe lahko izvajanje kakršne koli pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, poteka še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 6

Začetek in trajanje veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013.

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije